

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кжм 37/06
04.04.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу за малолетнике састављеном од судија: Слободана Газиводе, председника већа, Соње Манојловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Снежаном Меденицом, записничарем, у кривичном предмету малолетног АА, због кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. у вези са чланом 168. став 1. КЗ РС, одлучујући о жалби браниоца малолетног – адвоката АБ, изјављеној против решења Окружног суда у Београду Км.бр.7/2005 од 12.04.2005. године, у седници већа одржаној дана 04.04.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Поводом жалбе браниоца малолетног АА а по службеној дужности, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Окружног суда у Београду Км.бр.7/2005 од 12.04.2005. године тако што Врховни суд према малолетном АА ОБУСТАВЉА поступак из разлога нецелисходности изрицања васпитне мере, а жалба браниоца ОДБИЈА СЕ као неоснована.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Окружног суда у Београду Км.бр.7/2005 према малолетном АА је због кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. у вези са чланом 168. став 1. КЗ РС изречена васпитна мера појачаног надзора родитеља, те одређено да ова мера може трајати најмање једну, а најдуже три године, о чему ће суд накнадно одлучити.

Истим решењем према тада пунолетнима ББ и ВВ је на основу члана 497. став 2. ЗКП, поступак обустављен.

Против тог решења жалбу је изјавио бранилац малолетног АА – адвокат АБ, због свих законом предвиђених разлога, са предлогом да Врховни суд преиначи првостепено решење тако што ће малолетног АА "ослободити од оптужбе" и обуставити кривични поступак или укинути првостепено решење и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Републички јавни тужилац у допису Ктж.бр.665/06 од 23.03.2006. године предложио је да се одбије као неоснована жалба браниоца малолетног АА.

Врховни суд је одржао седницу већа на којој је размотрио све списе предмета, испитао побијано решење у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени жалбених навода, нашао:

Неосновано се жалбом браниоца малолетног АА првостепено решење побија због битних повреда одредаба кривичног поступка, обзиром да се у жалби не указује које су битне повреде поступка учињене, нити Врховни суд налази да постоје битне повреде одредаба кривичног поступка које као другостепени

испитује по службеној дужности, па како се жалбени наводи у суштини своде на побијање утврђеног чињеничног стања и погрешну оцену доказа, то је првостепено решење у овом смислу и испитано.

Првостепени суд је на основу изведених и правилно оцењених доказа чињенично стање у свему правилно утврдио. У жалби се указује да је првостепени суд своју одлуку засновао искључиво на исказу оштећеног ГГ и оспорава се намера малолетног АА да оштећеном одузме мобилни телефон. Међутим, овакви жалбени наводи се не могу прихватити као основани. Из исказа малолетног оштећеног ГГ утврђено је да су га критичном приликом напала три лица, између осталог и малолетни АА, јурили су га уз степенице помињући "телефон", након чега су га и напали, па када се имају у виду све ове околности, то је у потпуности правилан закључак првостепеног суда да је малолетни АА заједно са сада пунолетнима ББ и ВВ поступао у намери да оштећеном одузме мобилни телефон, а не у намери да га преплаши, како неосновано тврди у својој одбрани.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама малолетног АА стичу сви елементи кривичног дела тешки случајеви разбојништва из члана 169. став 1. у вези са чланом 168. став 1. КЗ РС, у покушају, у вези са чланом 19. ОКЗ.

Међутим, када се има у виду извештај Центра за социјални рад, из којег произлази да малолетни АА живи у породици која има све услове за његов правилан развој и позитивно усмерење јер је мајка брижан родитељ и родитељску функцију врши на адекватан начин, да малолетник има развијен позитиван став према раду, често се радно ангажује и помаже мајци у издржавању домаћинства, има усвојен систем друштвених вредности, да није структуриран као личност склона девијантном понашању, те да је дело ситуационе природе и рецидив се у његовом случају не очекује, ценећи чињеницу да се први пут налази у поступку и да је протекло готово две године од извршења кривичног дела, Врховни суд налази да је сада нецелисходно према малолетном АА изрећи васпитну меру, јер је и сам ток поступка довољно утицао на њега да убудуће на врши кривична дела.

Из наведених разлога, а на основу чланова 43. и члана 78. став 2. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, донета је одлука као у изреци.

Председник већа-судија

Слободан Газивода, с.р

Записничар,

Снежана Меденица, с.р..

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

љи